

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XC. — Wydana i rozesłana dnia 13. października 1906.

Treść: (№ 205 i 206.) 205. Rozporządzenie, zmieniające §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. listopada 1898, dotyczącego zaprowadzenia w c. k. niemieckiej Szkole głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z kulturno-technicznych przedmiotów. — 206. Rozporządzenie, zmieniające §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. września 1892, dotyczącego zaprowadzenia w c. k. czeskiej Szkole głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z kulturno-technicznych przedmiotów.

205.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa i Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 4. października 1906,

zmieniające §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 202, dotyczącego zaprowadzenia w c. k. niemieckiej Szkole głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z kulturno-technicznych przedmiotów.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 22. września 1906 wydaje się następujące postanowienia:

Znosi się §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 202, w ich dotychczasowym brzmieniu i mają one na przyszłość opiewać, jak następuje:

§ 12.

Przy pierwszym (ogólnym) egzaminie rządowym ma komisja tych kandydatów, którzy świadectwami postępu wykazają, że jako zwyczajni słu-

chacze jednej z austriackich technicznych Szkół głównych złożyli z co najmniej dobrym wynikiem egzamina z pojedynczych przedmiotów, uwolnić od egzaminowania z tych przedmiotów. Jeżeli kandydat może takimi świadectwami postępu wykazać co najmniej dobry wynik ze wszystkich przedmiotów wchodzących w zakres pierwszego egzaminu rządowego, natenczas odpada składanie tego egzaminu a kandydatowi wydaje się świadectwo z egzaminu rządowego (§ 31).

§ 18.

Prośbę o przypuszczenie do drugiego egzaminu rządowego podać ma kandydat piśmiennie do prezesa komisji, dołączając do niej następujące dokumenty:

- książeczkę legitymacyjną lub też dowód, że kandydat był zapisany ogółem najmniej przez sześć — a od złożenia ze skutkiem pierwszego egzaminu rządowego — najmniej przez trzy a względnie przez dwa półrocza w c. k. niemieckiej Szkole głównej technicznej lub w zakładzie będącym z nią na równi jako uczeń zwyczajny i że uczęszczał na wszystkie przedmioty egzaminu zawodowego z techniki kultury, tudzież na pedologią, ustawoznavstwo komasacji i melioracji, na chemię rolniczą, encyklopedję budownictwa cywilnego, jakoteż, że uczęszczał w odnośnych ćwiczeniach praktycznych;

- świadectwo złożonego pierwszego egzaminu rządowego;

3. świadectwa postępu z przedmiotów w § 4 wzmiankowanych, o ile odnoszą się do drugiego egzaminu rządowego.

Nadto wypracowania graficzne i wszelkie inne, będące według planu nauki w związku z odnośnymi przedmiotami wykładowemi, przedstawić należy dostatecznie uwierzytelnione lub udowodnić ich wykonanie.

Wszystkie te dokumenty złożyć należy w pierwopisach i komisya musi je mieć przed sobą w czasie egzaminu.

§ 22.

Przy drugim egzaminie rządowym należy mieć wzgląd na przedłożone świadectwa szczegółowe z przedmiotów tego egzaminu.

Egzamin praktyczny należy z reguły złożyć w całej rozciągłości.

Wyjątkowo można uchwałą komisji egzaminacyjnej takim kandydatom, którzy przez dokonanie większych robót w ich zawodzie udowodnili niewątpliwie dostateczną samodzielność i wprawę w robotach praktycznych, jakoteż przyswojenie sobie należytego poglądu, pozwolić na skrócenie egzaminu praktycznego. ewentualnie od egzaminu tego także całkiem uwolnić.

Również można wyjątkowo zezwolić uchwałą komisji egzaminacyjnej na odgraniczenie na pewien oznaczyć się mający czas egzaminu praktycznego od egzaminu teoretycznego.

Tym kandydatom, którzy przedłożą ze wszystkich przedmiotów egzaminu świadectwa szczegółowe z postępem co najmniej „dobrym“ i którzy egzamin praktyczny ze skutkiem złożyli, może komisya egzaminacyjna ograniczyć egzamin ustny aż do dwóch przedmiotów zawodowych, które im prezes komisji egzaminacyjnej na podstawie uchwały tej komisji w odpowiednim czasie przed złożeniem egzaminu poda do wiadomości.

§ 31.

Wynik ostateczny egzaminu ogłasza się publicznie natychmiast, jak tylko się skończy narada, i nadto wpisuje się go w książeczce legitymacyjnej kandydata, w razie odrzucenia z dodaniem terminu ponowienia i wszystkich innych warunków, pod któremi odrzucony ma być przypuszczony do ponownego egzaminu, poczem wyciska się pieczęć.

Tym, którzy egzamina rządowe zdali pomyślnie, wydają się świadectwa.

§ 32.

Świadectwa egzaminów rządowych zawierać mają prócz rodowodu kandydata i opisu biegu jego nauki, jakoteż daty dnia egzaminu, jeżeli go zdawał, tak stopnie uzyskane na egzaminach z pojedynczych

przedmiotów, na mocy których uwolniono kandydata od egzaminu rządowego, jak również i te, które kandydat otrzymał z przedmiotów egzaminu ogółowego; świadectwo z egzaminu zawodowego zawierać ma także wynik egzaminu praktycznego a oba wyniki ostateczny.

Świadectwa podpisane być mają przez przewodniczącego i wszystkich egzaminatorów a według okoliczności przez komisarza rządowego i potwierdzone pieczęcią komisji egzaminacyjnej.

Świadectwa egzaminacyjne wydawane być mają jedynie w języku wykładowym szkoły głównej.

Bienert wlr.

Auersperg wlr.

Marchet wlr.

206.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa i Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 4. października 1906,

zmieniające §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. września 1892, Dz. u. p. Nr. 167, dotyczącego zaprowadzenia w c. k. czeskiej Szkole głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z kulturowo-technicznych przedmiotów.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 22. września 1906 wydaje się następujące postanowienia:

Znosi się §§ 12, 18, 22, 31 i 32 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. września 1892, Dz. u. p. Nr. 167, w ich dotychczasowym brzmieniu i mają one na przyszłość opiewać, jak następuje:

§ 12.

Przy pierwszym (ogólnym) egzaminie rządowym ma komisya tych kandydatów, którzy świadectwami postępu wykażą, że jako zwyczajni słuchacze jednej z austriackich technicznych Szkół głównych złożyli z co najmniej dobrym wynikiem egzamina z pojedynczych przedmiotów, uwolnić od egzaminowania z tych przedmiotów. Jeżeli kandydat może takimi świadectwami postępu wykazać co najmniej dobry wynik z wszystkich przedmiotów wchodzących w zakres pierwszego egzaminu rządowego, natenczas odpada składanie tego egzaminu

a kandydatowi wydaje się świadectwo z egzaminu rządowego (§ 31).

§ 18.

Prośbę o przypuszczenie do drugiego egzaminu rządowego podać ma kandydat piśmiennie do prezesa komisji, dołączając do niej następujące dokumenty:

1. książeczkę legitymacyjną lub też dowód, że kandydat był zapisany ogółem najmniej przez sześć — a od złożenia ze skutkiem pierwszego egzaminu rządowego — najmniej przez trzy a względnie przez dwa półrocza w c. k. czeskiej Szkole głównej technicznej lub w zakładzie będącym z nią na równi jako uczeń zwyczajny i że uczęszczał na wszystkie przedmioty egzaminu zawodowego z techniki kultury, tudzież na pedologią, ustawoznawstwo komasacy i melioracyi, na chemię rolniczą, encyklopedyę budownictwa cywilnego, jakoteż, że uczestniczył w odnośnych ćwiczeniach praktycznych;

2. świadectwo złożonego pierwszego egzaminu rządowego;

3. świadectwa postępu z przedmiotów w § 4 wzmiankowanych, o ile odnoszą się do drugiego egzaminu rządowego.

Nadto wypracowania graficzne i wszelkie inne, będące według planu nauki w związku z odnośnymi przedmiotami wykładowymi, przedstawić należy dostatecznie uwierzytelnione lub udowodnić ich wykonanie.

Wszystkie te dokumenty złożyć należy w pierwopisach i komisya musi mieć je przed sobą w czasie egzaminu.

§ 22.

Przy drugim egzaminie rządowym należy mieć wzgląd na przedłożone świadectwa szczegółowe z przedmiotów tego egzaminu.

Egzamin praktyczny należy z reguły złożyć w całej rozciągłości.

Wyjątkowo można uchwałą komisji egzaminacyjnej takim kandydatom, którzy przez dokonanie większych robót w ich zawodzie udowodnili niewątpliwie dostateczną samodzielność i wprawę w robotach praktycznych, jakoteż przyswojenie sobie należytego poglądu, pozwolić na skrócenie egzaminu praktycznego, ewentualnie od egzaminu tego także całkiem uwolnić.

Również można wyjątkowo zezwolić uchwałą komisji egzaminacyjnej na odgraniczenie na pewien oznaczyć się mający czas egzaminu praktycznego od egzaminu teoretycznego.

Tym kandydatom, którzy przedłożą ze wszystkich przedmiotów egzaminu świadectwa szczegółowe z postępowaniem co najmniej „dobrym“ i którzy egzamin praktyczny ze skutkiem złożyli, może komisya egzaminacyjna ograniczyć egzamin ustny aż do dwóch przedmiotów zawodowych, które im prezes komisji egzaminacyjnej na podstawie uchwały tej komisji w odpowiednim czasie przed złożeniem egzaminu poda do wiadomości.

§ 31.

Wynik ostateczny egzaminu ogłasza się publicznie natychmiast, jak tylko się skończy narada i nadto zapisuje się go w książeczce legitymacyjnej kandydata, w razie odrzucenia z dodaniem terminu ponowienia i wszystkich innych warunków, pod którymi odrzucony ma być przypuszczony do ponownego egzaminu, poczem wyciska się pieczęć.

Tym, którzy egzamina rządowe zdali pomyślnie, wydają się świadectwa.

§ 32.

Świadectwa egzaminów rządowych zawierać mają prócz rodowodu kandydata i opisu biegu jego nauki, jakoteż daty dnia egzaminu, jeżeli go zdawał, tak stopnie uzyskane na egzaminach z pojedynczych przedmiotów, na mocy których uwolniono kandydata od egzaminu rządowego, jak również i te, które kandydat otrzymał z przedmiotów egzaminu ogólnego; świadectwo z egzaminu zawodowego zawierać ma także wynik egzaminu praktycznego a oba wyniki ostateczne.

Świadectwa podpisane być mają przez przewodniczącego i wszystkich egzaminatorów a według okoliczności przez komisarza rządowego i potwierdzone pieczęcią komisji egzaminacyjnej.

Świadectwa egzaminacyjne wydawane być mają jedynie w języku wykładowym szkoły głównej.

Bienert wtr.

Auersperg wtr.

Marchet wtr.

First paragraph of faint text, starting with a capital letter.

Second paragraph of faint text, continuing the narrative.

Third paragraph of faint text, showing a change in the subject.

Fourth paragraph of faint text, providing further details.

Fifth paragraph of faint text, possibly a transition.

Sixth paragraph of faint text, continuing the main body.

Seventh paragraph of faint text, showing a shift in focus.

Eighth paragraph of faint text, providing a summary or conclusion.

Ninth paragraph of faint text, possibly a closing statement.

Tenth paragraph of faint text, continuing the text.

Eleventh paragraph of faint text, showing a new section.

Twelfth paragraph of faint text, providing more information.

Thirteenth paragraph of faint text, continuing the text.

Fourteenth paragraph of faint text, showing a transition.

Fifteenth paragraph of faint text, providing further details.

Sixteenth paragraph of faint text, continuing the narrative.

Seventeenth paragraph of faint text, possibly a final paragraph.